

Ki téved?

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 23. szám, 2019. június 7.

Bokros Lajos, „egyrendbelileg”, de jó nagyot, amikor Huszár Ágneset olvasva (*Az elvakart seb esztétikuma*, *ÉS*, 2019/ 20., máj. 17.) azt hiszi róla, hogy ki akarja törölni a nemzet emlékezetéből Trianont. (*Hadd fájjon!* *ÉS*, 2019/ 21., máj. 24.) Ez természetesen „súlyos tévedés”. Erről – én ennyit. Magam, megszólítódás nélkül, saját írásomra utalva szólalok meg: kicsit meg vagyok sértve, mint Bástya elvtárs, akit már megmerényelni sem akartak. Én ugyanis *Fejjel a falnak* címmel (*ÉS*, 2019/16., ápr. 18.) Huszár Ágnesnél jóval keményebben fogalmaztam a készülő Trianon-émlékmű kapcsán. Az érdekes az, hogy írásom mondandója pont az szeretett volna lenni, ami Bokros Lajosé. Egyébként én is Bécsbe járok, nem Wienbe, pedig a nyögős város (Mátyás bús hadát nyögte) nemigen volt része a történelminek hazudott (sosemvolt) nagy Magyarországnak. Viszont a feleségemnek munkát adó nemzetközi vállalatot Augsburgban találok, és nem Ágostában, pedig a kürtös Lehel vezér (egyik illegális migrációs útján, nyereg alatt puhítva) hozta haza a fél várost. Ilyen ez a régi dicsőség. „Késik az éji homályban”.